

ling. Saa kunde ogsaa det af mig fremsatte Forslag gaa til det samme Udvalg, og det Arbejde, der skulde gøres, kunde der hurtigt blive tilendbragt. Men vil man ikke det, skal jeg indrømme, at saa kunne vi ogsaa til anden Behandling stille vore Forslag og der tage den Debat, som vi ellers kunde have taget i Udvalget. For saa vidt spiller det jo ingen Rolle, hvilken Vej man gaar. Jeg tror heller ikke, at Udvalgs Nedsættelse vilde have forsinket Sagen i nogen Grad. Men naar man ikke vil det, ja, saa kunne vi jo godt stille vort Forslag ved anden Behandling, og saa vil jeg bede den højtærede Minister og den ærede Ordfører og Flertallet i det hele om til den Tid grundigt at overveje de Indvendinger, som ere fremkomne her fra det ærede Medlem fra Køge (Bransager) og mig mod dette Forslag om en Kommission. Og jeg vil henstille til dem, at de forandre noget i dette Forslag, saaledes at vi, som jeg sagde før, kunne faa det bedst mulige og det mest solide, folkelige Grundlag at ordne og afgøre denne Sag paa.

Bransager: Jeg vil kun fastholde, at Kommissionens sammensætning ganske sikkert ikke er en ligegyldig Ting. I meget vil dens hele Arbejde afhænge af, hvorledes den bliver sammensat, og den Skure, som Sagen ved Kommissionens Arbejde først kommer ind i, vil faa overordentlig Betydning for Sagens hele senere Forløb. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Minister er heldig med i denne Forbindelse at anvende det gamle Ord om, at ingen skal dømmes uhørt. Thi selv om der ikke skal afsiges en Dom over Lensbesidderne i denne Kommission, skal der dog i hvert Fald i den anstilles en Undersøgelse angaaende deres økonomiske Forhold, og det forekommer mig ikke at være særlig heldigt, at man i en Kommission har siddende Folk, hvis direkte pekuniære, personlige Interesse berøres af Kommissionens Arbejde. Jeg synes, at Lensbesidderne have tilstrækkelig Adgang til paa anden Maade at lade deres Synspunkter komme frem for Kommissionen, og jeg vil meget indtrængende anbefale, at man bliver staaende ved det.

Det er jo rigtigt nok, at vi naturligvis skulle bedømme baade Lensbesidderne og de andre i denne Sag interesserede Parter retfærdigt. Det skulle vi. Men vi skulle dog heller ikke være alt for ømme. Jeg vil sige til de Herrer, som udgøre Flertallet i denne Sal, at den Samfundsklasse,

de navnlig repræsentere, har dog heller ingen Anledning til at udvise nogen alt for overvættede Ømhed overfor Lensbesidderne. Disse og deres Slægt adviste jo ganske sikkert ikke en tilsvarende Ømhed, den Gang de tilvejebragte det Bøndergods, hvoraf deres Lensgodser og Stamhuse og Fideikommisser nu bestaa. Altsaa nok Retfærdighed, men heller ingen utidig Ømhed!

Lad os af denne Kommission holde Folk ude, som ere direkte, pekuniært, personligt interesserede i denne Sag; men lad os give dem fuld Adgang til at fremsætte deres Synspunkter og hævde deres Interesser overfor Kommissionen.

Hvis det ærede Flertal derfor ikke vil bifalde Tanken om Udvalgs Nedsættelse, vil jeg forbeholde mig til anden Behandling at stille Ændringer i Henhold til mine Udtalelser her om Kommissionens sammensætning.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Overfor de fortsatte Udtalelser om Kommissionens sammensætning skal jeg henviser til, hvad jeg nu har faaet Lejlighed til at se efter, nemlig, at Medicinalkommissionen, som blev nedsat i Fjor, blev sammensat saaledes, at Regeringen valgte Halvdelen af Kommissionens Medlemmer. Det stemmer altsaa nogenlunde med Forholdet med Landbokommissionen. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) nævned selv, at i Tyendekommissionen var Repræsentationsforholdene de samme, som af mig her ere foreslaaede. Jeg tror altsaa, at jeg har Ret, naar jeg sagde før, at Praksis støtter mit Forslag. Jeg protesterer vedblivende mod, at de Herrer give det Udseende af, at de syv Repræsentanter, Regeringen vælger, skulde være Lensbesiddernes Repræsentanter. At der skal findes saadanne blandt de syv, naar de ikke paa anden Maade havde faaet Sæde i Kommissionen, det er min Mening. Men derfra er der et langt Spring til at sige, at de syv skulde helt eller endog fortrinsvis være Repræsentanter for Majoratsbesidderne.

Jeg skal imidlertid gøre de Herrer et Tilbud. Jeg har intet imod, at de ændre Tallene saaledes, at der kommer til at staa: „indtil 21“ og deraf Regeringen „indtil 7“. Jeg er ikke i Forvejen saa bunden til, hvilke Repræsentanter jeg mener der skal ind, har ogsaa selv sagt, at jeg i saa Henseende agter at tage Hensyn til, hvem der vælges af de forskellige Ting, saa jeg har intet imod, at Forholdet